

Ιόνιο Πανεπιστήμιο - Εργαστήριο
Εκπαιδευτικής Καινοτομίας

Επιστημονική Ένωση «Νέα Παιδεία»

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ/-ΤΡΙΕΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

«Ιστορίες που αφηγούνται τα μνημεία του αρχαίου πολιτισμού»

Ιανουάριος – Απρίλιος 2023

Καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή έργων: **Κυριακή, 7 Απριλίου 2023**

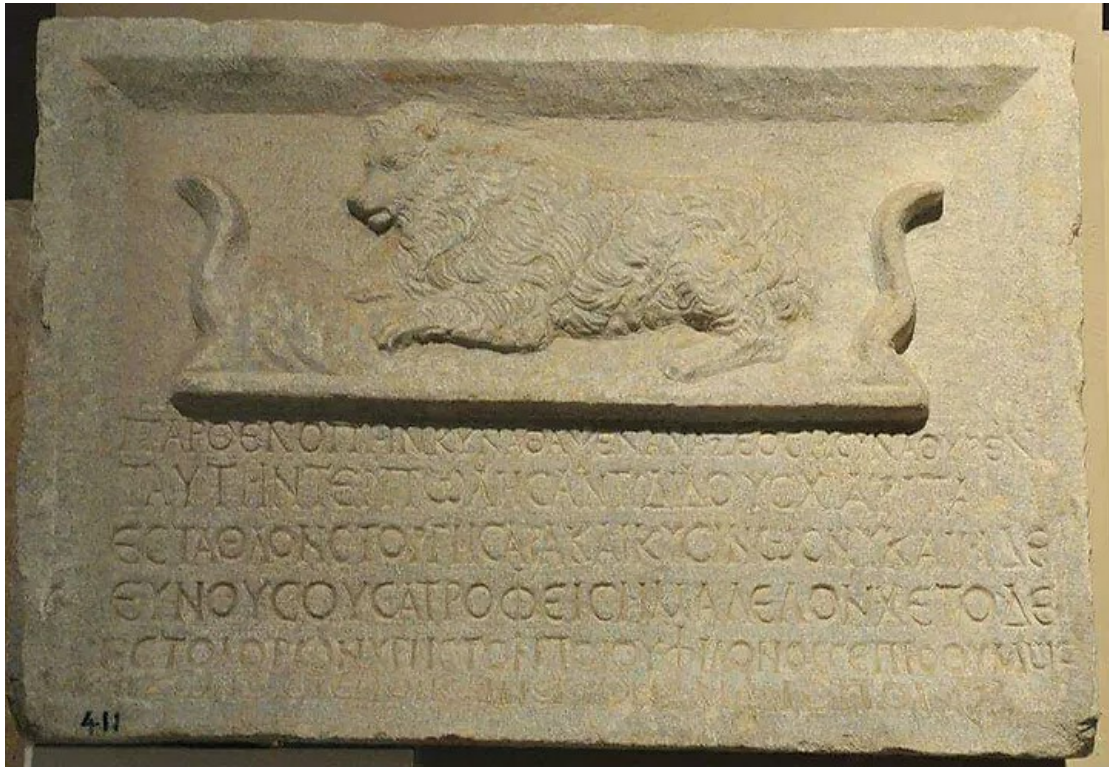
Στον διαγωνισμό αυτό οι μαθητές/-τριες καλούνται να εκφραστούν δημιουργικά και να γράψουν τις δικές τους ιστορίες, αναλαμβάνοντας έτσι οι ίδιοι/οι ίδιες τον ρόλο του δημιουργού με αφορμή τη συνομιλία τους με ένα από τα παρακάτω έργα:

1. Παιχνίδια με τη γάτα

Στο αγγείο απεικονίζεται ένας νεαρός να προσφέρει σε μια κοπέλα, που παίζει με τη γάτα της, ένα κουβάρι. Ερυθρόμορφο αγγείο του 380 π.Χ. που βρέθηκε στην Κάτω Ιταλία. Σήμερα βρίσκεται στο μουσείο Australia's Nicholson Museum.

2. Η σκυλίτσα η Παρθενόπη

Επιτύμβια στήλη που βρέθηκε στη Μυτιλήνη και σήμερα βρίσκεται στο αρχαιολογικό μουσείο της Κωνσταντινούπολης. Το επίγραμμα είναι χαραγμένο σε πέτρα και χρονολογείται στον 2ο ή 3ο αι. μ.Χ. Ανήκει σε ευρύτερη κατηγορία επιγραμμάτων αφιερωμένων σε ζώα (κυρίως σε σκύλους και άλογα), που χρονολογούνται από τον 3ο αι. π.Χ. έως τον 3ο αι. μ.Χ.

Πρόκειται για στήλη που υψώθηκε σε τάφο σκυλίτσας από το αφεντικό της και στην οποία υπήρχε το ακόλουθο κείμενο: «Παρθενόπην κύνα θάψεν ἄναξ ἐὸς ἧ συνάθυρεν, ταύτην τερπωλῆς ἀντιδιδούς χάριτα. ἔστ' ἄθλον στοργῆς ἄρα καὶ κυσίν, ὥς νυ καὶ ἦδε εὔνουσ οὔσα τροφεῖ σῆμα λέλωνχε τόδε. ἐς τόδ' ὄρων χρηστὸν ποιοῦ φίλον, ὃς σε προθύμως καὶ ζῶντα στέργοι καὶ νεκρὸν ἀμφιέποι»

Σε νεοελληνική απόδοση: «Τη σκυλίτσα του την Παρθενόπη έθαψε εδώ ο κύριός της για να θυμάται τα παιχνίδια του μαζί της σαν αντίδωρο για τη χαρά που του έδινε. Γιατί υπάρχει βραβείο αγάπης και για τα σκυλιά και η σκυλίτσα το κέρδισε αυτό το βραβείο, αυτό το μνήμα, για τη αφοσίωσή της στον κύριό της. Κι εσύ που βλέπεις το μνήμα μπορείς να αποκτήσεις έναν καλό φίλο, που και ζωντανό θα σε αγαπά και νεκρό θα σε φροντίσει».

3. Ο «τζόκεϋ» του Αρτεμισίου (μπρούτζινο άγαλμα της Ελληνιστικής περιόδου, περίπου 140 π.Χ., Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

Είναι το μεγαλοπρεπέστερο χυτό άγαλμα αλόγου με αναβάτη που σώζεται από την ελληνική αρχαιότητα. Ανασύρθηκε σε κομμάτια από αρχαίο ναυάγιο στην περιοχή του Αρτεμισίου στη βόρεια Εύβοια και έχει συμπληρωθεί στην ουρά και στο κέντρο του κορμού. Το άλογο αποδίδεται σε έντονο καλπασμό τη στιγμή του αγώνα. Στο δεξιό μηρό του υπάρχει εγχάρακτη μορφή Νίκης, που κρατάει στεφάνι στα ανυψωμένα χέρια της, σφράγισμα σύνηθες σε καθαρόαιμα άλογα στην αρχαιότητα. Η κίνηση και η ανατομία του ζώου αποδίδονται με τρόπο απόλυτα ρεαλιστικό. Ο αναβάτης είναι μικρός σε ηλικία και διαστάσεις. Στρέφει προς τα αριστερά το κεφάλι του και τα μαλλιά του είναι ατημέλητα. Φορεί σανδάλια και μικρό χιτώνα που ανεμίζει από την ταχύτητα, ενώ στο αριστερό χέρι θα κρατούσε τα ηνία και στο δεξί το μαστίγιο. Το άγαλμα, έργο άγνωστου γλύπτη, πρέπει να ήταν αφιερωμένο σε κάποιο σημαντικό ιερό.

Περισσότερες πληροφορίες για τον διαγωνισμό: www.neapaideia-glossa.gr

Email επικοινωνίας: neapaideia.journal@gmail.com